

Burmesiska Buddhistföreningens årsmöte i Hallsberg

Bildtext: Moe Moe Aung från Örebro får ett intyg av munken U Indrasara för att hon skänkt pengar till Burmesiska Buddhistföreningens klosterprojekt.

I helgen höll Burmesiska Buddhistföreningen i Sverige sitt årsmöte på Verdandi i Hallsberg. Många av deltagarna kom från andra orter i Sverige och fyra buddhistmunkar var också inbjudna till mötet.

De fyra munkarna var U Wi Thu Da från Norge, U Nandasara från Sveg, U Indrasara från Hudiksvall samt U Sobhana från Stockholm, som alla ursprungligen kommer ifrån Burma. Eftersom Burmesiska Buddhistföreningen är en nationell förening kom mötesdeltagarna från många olika orter i Sverige, bland annat Pålsboda, Forshaga, Storfors, Gävle, Hofors, Örebro, Sandviken, Tibro, Skövde och ända från Luleå.

Mötet inleddes vid niotiden på söndagmorgonen med en buddhistisk ceremoni där munkarna höll predikan och mässade på buddhismens heliga språk pali. Efter ceremonin serverades mat åt munkarna, som enligt klosterreglerna inte får inta fast föda efter klockan

12.00 på dagen. Övriga mötesdeltagare tog sedan för sig av maten som bestod av olika burmesiska rätter som serverades med ris.

Efter pausen fortsatte mötet och de olika punkterna på dagordningen betades av i turordning. Insamlingen till klosterprojektet diskuterades, samt föreningens hemsida, den ekonomiska situationen, regler för medlemsregistrering med mera. När det blev diskussion om fortsatt insamling av pengar till det buddhistiska munkkloster som föreningen hoppas på att få till stånd i Örebro län, blev det mycket skämtande och skratt. Överlag var stämningen väldigt god. Mötet som började tidigt på söndagsmorgonen var inte slut förrän vid tretiden på eftermiddagen, men trots att det drog ut på tiden verkade deltagarna mer glada och upprymda än trötta. Kanske för att buddhisterna, som är en liten minoritetsgrupp i Sverige, saknar möjligheter att få träffa andra buddhister regelbundet och när man väl får chansen att träffas tycks tiden inte räcka till.

För att ge medlemmarna fler chanser till att träffas vill föreningen samla in pengar till ett buddhistiskt kloster i Örebro län. Med ett eget kloster skulle möten vara lättare att arrangera och verksamheten skulle bli mer regelbunden. Buddhisterna från Burma, som i de allra flesta fall har flytt från sitt hemland av politiska skäl, saknar idag möjligheter till att kunna utöva sin tro på samma villkor som många andra religiösa grupper. Därför är också längtan till Burma mycket stark, trots att det är omöjligt för de flesta att återvända till Burma så länge landet strys av en militärjunta.

När årsmötet avslutades fick jag en chans att prata med Aung Naing från Gävle, som är ordförande för Burmesiska Buddhistföreningen i Sverige.

– Hur länge har föreningen funnits?

– Under ett möte i Gävle i december 2007 beslutade man att starta denna förening och den registrerades i Hofors kommun.

– Vad är föreningens målsättning?

– Tanken är att föreningen ska kunna erbjuda verksamhet för både yngre och äldre medlemmar så snart det finns en fast mötesplats. Det kommer att ordnas kursverksamhet av olika slag och det kommer att finnas möjlighet till att utöva buddhismen, exempelvis genom meditation och olika ceremonier.

– Hur många medlemmar har föreningen idag?

– De medlemmar som är över 18 år är just nu ungefär hundra i antalet, men det finns också många vuxna som ännu inte har registrerat sig som medlemmar. Om barn under 18 år räknas med är medlemsantalet runt 300-400 personer.

– Hur kommer det sig att föreningen vill ha ett buddhistiskt kloster i just Örebro län?
– Trots att föreningen registrerades i Hofors finns det väldigt få medlemmar som är bosatta där, och det har visat sig att de flesta medlemmarna bor i eller i närheten av Örebro län. Att föreningen vill ha ett kloster i just detta län var ett majoritetsbeslut, säger Aung Naing och ler.

Jag får även en möjlighet till en pratstund med buddhistmunken U Nandasara, som för närvarande är bosatt i Sveg.

– Hur länge har du bott i Sverige?

– I två år och sex månader, säger han efter en stunds fundering.

– Vad var anledningen till att du kom till Sverige?

– Jag fick fly från Burma och var på ett flyktingläger på gränsen mellan Burma och Thailand, och kom till Sverige som kvotflykting via UNHCR.

– Är det många munkar som har fått fly från Burma efter munkarnas Saffransrevolution år 2007, då de demonstrerade mot militärjuntan?

– Ja, många har fått fly.

– Om Burmesiska Buddhistföreningen lyckas med klosterprojektet, kommer du att bosätta dig här i Örebro län?

– Så fort det finns ett munkkloster kommer jag att bo där och det kommer även att finnas en möjlighet för andra buddhistmunkar att bo där tillfälligt eller permanent.

– Finns det några planer på att hålla kurser i meditation på klostret?

– Det kommer att hållas kurser i insiktsmeditation eller Vipassanā, som är en meditationsform som Buddha själv lärde ut.

– Kommer du själv att leda sådana kurser?

– Ja.

– Kommer det även att finnas en möjlighet för skolklasser att komma till klostret under religionslektioner för att få en mer levande bild av vad buddhismen innebär?

– Ja, det kommer säkert att gå bra, säger U Nandasara och ler.

Text: Anu Niskanen

Bildtext till bild 2:

Aung Naing, ordförande i Burmesiska Buddhistföreningen i Sverige, iklädd *longgyi*, ett traditionellt klädesplagg för män i Burma.

Bildtext till bild 3:

Buddhistmunken U Nandasara från Sveg, som flytt från Burma av politiska skäl.